

מסכת מעשר שני

פרק ד משנה ד

מַעְרִימִין עַל מַעֲשֵׂר שְׁנִי. כִּיצַד, אֹמֵר אָדָם לִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ
הַגְּדוֹלִים, לַעֲבֹדוֹ וּלְשִׁפְחָתוֹ הָעֲבָרִים, הִילָךְ מַעֲוֹת אֵלּוּ וּפְדָה
לָךְ מַעֲשֵׂר שְׁנִי זֶה. אָבֵל לֹא יֹאמַר כֵּן לִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ הַקָּטָנִים,
לַעֲבֹדוֹ וּלְשִׁפְחָתוֹ הַכְּבָעָנִים, מִפְּנֵי שֶׁיִּזְדֹּן כִּידּוֹ: